

Un misterios „cineva“

Coloanele ze se vor citi... Totul iubirea conține, în realitate, alina, încet pot face conștientă publicul...
 E o tânăra plină de dorințe pentru libertate și libertate. Cu certitudine, o cetate ideală și-ar fi înțeles un astfel de program: fundamentul este, deci, revoluționarea societății, a gândirii, a modului de viață...
 În spațiul dintre alb și negru (Totul iubirea, nr. 3/1992). Peștura sa plină de grăji...
 „Nu există liniste în țară, și nu există ca nici nu poate să fie și ca nici nu trebuie să fie”. Cu alți mai mult cu citiri în epoca de aur nu aveam liniste...
 Chiar în vechiul regim, unde spiritul civic, la nivelul mulțimii anonime, fusese în cele din urmă...
 „cineva” avea mereu grijă să tulbure linistea...
 să strănăscă sunete stridente, triumfalistice, de victorie, mări și îndelungi rumori entuziaste...
 Cine era acel misterios „cineva”, autor al stridentelor triumfalistice, al tipetelor victorioase, al entuziasmelor rumori? Nu cumva o soție a d-ului Dumitru Popescu-Dumnezeu? Sau semnatul articolului de care se ocupăm e soția? Oricum, enigma e incitantă. Profundă meditație a celui ce se dă drept Dumitru Popescu se desfășoară în direcția justificării varietății de opinii, a climatului democratic, care s-a îngulfit afirmarea publică a fiecărei...

GEORGHIE GRICURCO

Ceas de buzunar expus la Expoziția Universală de la Paris, 1855 (Muzeul timpului, Zürich)

Cel mai vechi mecanism de orologiu cunoscut, 1507 (Muzeul național bavarez - München)

MĂRTURISIRI-ATITUDINI-OPINII

Istorie și istorii

Tinerii de azi nu cunosc multe din grosurile procedee ale comunistilor de-a se instala pe piața blindatelor armatei roșii, în țara care cunoscuse și se pregătea să reînstaureze, prin „48, libertatea. „Istoria” autor propagandistic manevrați de Moscova, adunându-și cea mai abia expresivă în „Manuale” lui Mihail Roller, a firii pe hirtie falsuri după falsuri și a defecării adevărului sau perseverenței ce urmărea fructurarea conștiințelor de-a lungul întregului proces de învățământ: tezele înaintării erau însoțite de exagurate repetări - disciplină de baraj - la „Istoria României”. Învață să mănâie cu linga și să sfințească spundind că n-are rost, dacă vrei să promovezi, să nu evoci adevărul. Supraviețuirea depinde de felul cum te lăși „pătruns”. Comunistii adunau mult pe ultimii pașii. Demontarea acestui perid sistem e departe de a fi fost desăvârșit; vedem cu toții că de abil (în fond proteste) lucrează și acum faparijii manipulanții minciunii, noștalicii, care, jurându-ne că au fost de față la cutare eveniment, scot mari panglicii cu care să ascundă, în continuare, evidența, adevărul. E de datoria oricărui om cinstit să nu mai lase să treacă spre conștiința noilor generații neli un fir de minciună și fals.

Frumoasa, prospera comuna Pietroșița, din nordul județului Dimbovița, cunoscută de mine din fragedă copilărie era odinioară un puternic și luminat sprâjnitor al partidului lui Maniu și Mihalache, multi strigări de înaltă cinste - printre care profesorii mei Alexandru Vasilescu și Alexe Tomescu, din Tirgoviste, sau părintele Gică Simionescu (nu-mi era rudă, îmi pare rău că nu-mi era), Cezar Spîneanu și Costică Săndulescu - au făcut mult pentru această comună și pentru întreaga zonă, cei acum la vârsta bătrâneții sau trecuți din viață le-au fost tovarăși de drum și mai tirziu de suferință, recunoscând în persoana lor adevărați stilpi morali ai satului românesc, pildă de dăruire și patriotism.

În acest leagăn al național-tărănișmului, comunistii au încercat, în 1948, să lovească

MIRCEA HORIA SIMIONESCU

Danșele Ștefănescu: Compoziția la patru miini

Singe la temelia fiecăruia pod. Mă privești prin masca ta. Vezi pe-un altul. Cum se întimplă că morții ne determină viața? Cu visul te împaci bine; nu-ți cere dovezi. Frumusele dansator, nu vorbi; dansează. În beznă, oglinzile șoptesc uneori cele mai mari adevăruri. Cu cit te îndepărtează mai mult. Ei pleacă.

Sune: Cer. Chiar dacă nu există nici unul. Vorbind mereu despre nedreptate - asta seamănă de sole și balansează pe ea cu-o umbrelă galbenă. Fiecare își are mărtașa istorie. Mai aruncă la ea și mortar! Sub hirtia nemșcată, o furtună imensă mină vasele spre stinci.

În românește de S. Petre

ROZA VINTURILOR
IANNIS RITSOS
MONOCORDE

Dață lumina te stingherește, vino-i a ta. Cuvînt - improprietat prin repetare.

CRONICA LITERARĂ

Un exercițiu de pietate filială, cit și influența mediului scriitoricesc în care s-a născut și format, au îndemnat-o pe autoare să scrie o carte pe care, cu prudentă nu a intitulat-o roman, dar nici jurnal, lasând cititorului libertatea să se fixeze singur în privința genului acestei proze. De altfel, ca narativă, jurnalul se asimilează frecvent intr-un roman, așa cum îl și poate acoperi - problema fiind în fond, una de clasificare, deci secundară, fără accent axiologic.

Memorialistică, desigur, este această proză, înfățișând vesele succesive de în copil în femeie, ale eroinei, care are o identitate precizată, refuzând ficțiunea. Totuși, absența acestora nu poate fi admisă, deci în cazul în care elemente artistice propriu-zise sînt scoși din auzul în realitate. Daniela Ștefănescu a ales o cale mediană, în care arbitral rămîne povestitorul, iar martorul, părintele ocrotitor-formator, din al cărui jurnal, extenuat, se citează lungi pasaje. O inovație? Sau rezultatul unei întârzieri la dificultăți opționale ce n-au putut fi soluționate, urmînd ca însăși modalitatea indicată aleasă, cu meandrele ei, între

dosarul unei cauze și meandrele unui destin, să constituie elementul de inovație? Greu de spus și, poate, nu așa de important, în comparație cu mesajul cărții. Căci Compoziția la patru miini este, dincolo de orice structurare artistică, o pledoarie și, în consecință, un mesaj. Termenul aparține unui limbaj critic eluzant în digresivitate, este adevărat, dar nu are - în circumstanțe precise - înlocuitor.

Romanul formației unui eu feminin, care nu întinde un destin excepțional, diferă esențial de acela al unei vocea, la cultivată și urcătoare de repie ale cunoașterii, distanță dințunzroman. Vocea eroinei este însă aceea a implinirii unei femei, într-un cadru social elevat, deschis culturii și, deci, într-o măsură, concepiilor. Un copil bun și iubit se dezvoltă, cunoaște afecțiunea părinților și camaraderia colegilor. Într-o casă de oameni luminați și într-o școală de limbă germană, deci de un alt nivel decît cele obișnuite. În adolescență, fara urmează, cu seriozitate și aplicabilitate, studii pe care le absolvă ca premială, și este apol o

BARBU CIOCULESCU

Dreptatea LITERARĂ

TEATRUL DE VARĂ

VASILE PETRE FATI:

La ora asta în teatru nu se întimplă nimic, ușa de afară este închisă bine, rar să apară cineva cu umbrela giroscop de apăra de aia și să întrebe de administrator, de facturile de plata luminii, de bilete sau de masina de gunoi care n-a mai apărut de zile bune, cu toate că Makar Emilian a urlat ca un nebun la telefon că tot își bat joc de teatrul nostru.

Makar Emilian e un om bun dar cînd se infurie nu te mai înțelegi cu el; atunci îl apar pe față pe mîci și roșii, manșetele cămășii îi ies foarte mult în afara hainei și se vede că a îmbătrînit grozav; însă povestea cu gunoierul este adevărată și Makar Emilian are dreptate.

Așa este! În spatele teatrului este un maldăr de gunoi, de unde o fi apărut și gunoierul asta? Sînt zile întregi de cînd masina de gunoi n-a mai venit în oraș sau ca cauciucurile lăstate, pe care sta scris clar: „Paștrați curățenți”. De ce trebuie ca Makar Emilian să păzească masina de gunoi încercată cu cutii de conserve goale, cu spray-uri aruncate la întâmplare, ciorapi de nailon, hîrți și toate celelalte?

De fapt, puțin le pasă de singurul teatru din oraș, așa că Makar Emilian ar trebui să se liniștească, să-și bea ceaiul de pojarănită și să mănînce felule de pine prăjite, fix la ora unsprezece, adică exact cînd gunoierii apar pe usă, unul cite unul ca-ntr-o piesă de teatru, veseli, bine dispuși, trîntind ușile și vorbind tare, sen cum numai ei pot s-o facă.

Bătrîna Piti, garderobiera, se ridică în picioare, ca să-i poată vedea mai bine și tot nu-i vine să creadă.

Gunoierii s'apung ea, cu ochii înțîrta la cel pătru, cînet vîlșăni care nici n-o bagă în seamă sau poate că nici n-au văzut-o prea bine. Au venit gunoierii!

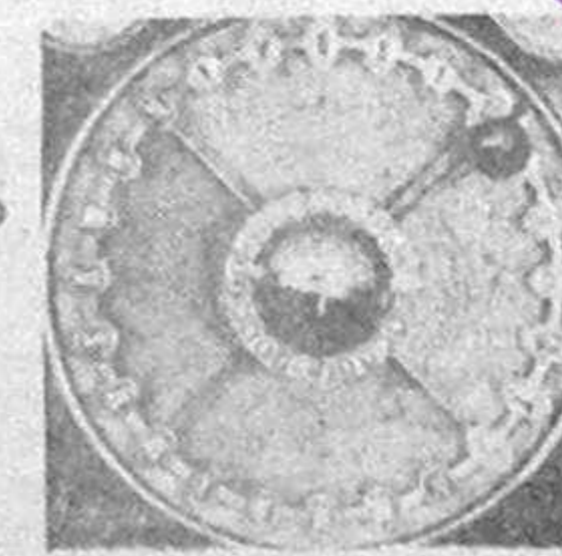
Da, s-o desființat cartul de simbioză. Dumnicia poți merge neamărit la liturghie sub cupola cerului infim.

Cei de profesie frînturisti au oțzut tot în picioare și prînd muște de aur pe Orinocul norocului.

Vasul nostru miroase a Durdur, a miil bizantin, a lene levantine, a trandafiri vesești, a fritei jurubundă.

Pentru numele lui Dumnezeu am pornit cu adevărat, ne-am desprins din clipeala murdară a portului este?

Se simt stoluri de păsări prin aerul serit vestind pămint nou, fraged jumeșing și olane printre mășini?

Detaliu al unui orologiu avînd în centru un glob pămîntesc

Ciment

Miroase a brad și a hirtie înălțarea solemnă li aranjîm panglicile în salta friguroasă cimentul pe jos e murdar, lasă dire lumina pe fata mortului. Oare el ne vede într-adevăr?

Și cum mai miroseau în adolescență iubitele a lavandă triplă acasă din scriutul bunicilor și a violete de pădure sau a lăcrimioare naine paltonul de casă gri, sau pieptii rochiei verzi.

Acum a rămas mirosul de ciment rece și indiferent de pe persoane și din încăperile cu bagaje multe, aerul de miilă și de erod, de acid și de fum de Copen, ne îmbrănceste moartea sîna în tren dacă nu-i răspundem.

„Plencă, de aici, coronoană, du-te și pîste gîtele de pe iaz, pe care le mîncînce șeful de gard și le fînduiește acurul!”

Lasă-mă în pace, nerăgîștat, vezi-tu de drum, pietă în fata ochilor noștri, nu ne poți lua ce nu ne-ai dat tu...”

Miroase așa de cunoscut moartea: ciment și funingine carcasă defaectată, locomotivă hibrită, retorică de pe timpul tiranului cu mustăți, sau al cimbarului insolent: un mal abrupt, un maldăr înform de unde ne luăm zborul.

Nu oricine știe ce înseamnă ca o bătrîna garderobieră să scîncească de bucurie la vederea lor, blestemații aștia de gunoieri care - nu-i vezi cu săptămîni și care n-au nici un stăpîn. Dar de ce trebuie să aibă un stăpîn și ce stăpîn ar fi acela care să hotărască cînd să ridice gunoierul din spatele teatrului de vară, despre care nimeni nu știe o vorbă?

Așa că acum nimeni nu-l mai poate opri pe gunoier, e greu de crezut că mai poți să scapi de el, ceea ce trebuie să se întimplă, se întimplă chiar acum: au intrat în teatru.

E o listă lungă de gunoieri care, ani de zile, au venit aici și au cărat lăzile de gunoi: Sofronie, zis Vrăjșul, Pachețel, pe numele adevărat, Aristide, domnul Jurcă, de la pompa de apă a orașului, frumosul gunoier Crin, rușinos ca o fată, cu ochii albaștri și părul moale, cinepiu, gîlbeșul de Dobrotă.

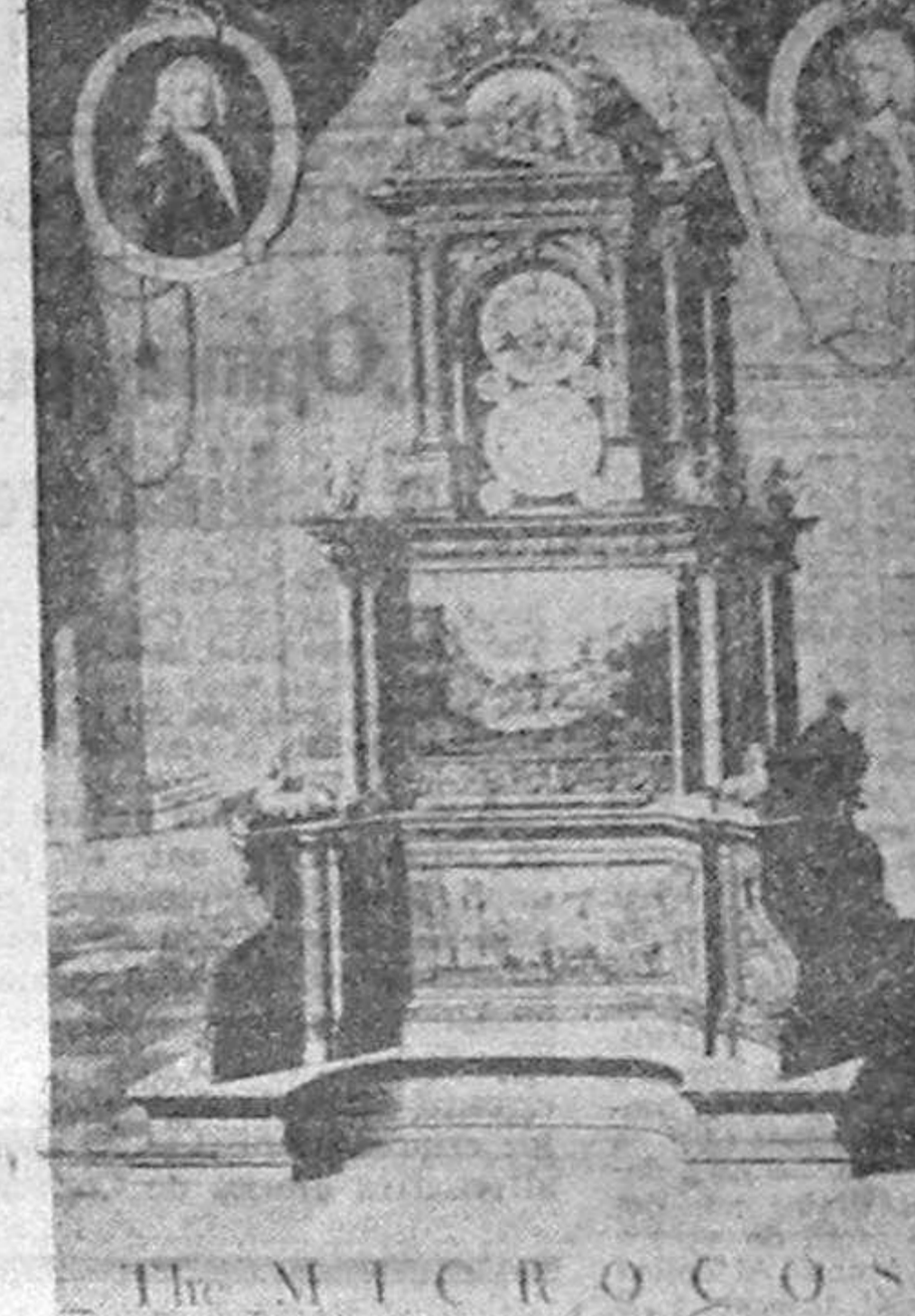
Poate că nici nu mai trăiesc și Makar Emilian întreabă degeaba de el; chiar așa, de ce trebuie să îi mînte numele gunoierilor? Nimeni nu mai știe nimic de el și, dacă, să zicem, ai afla cîte ceva, tot begeaba! Pachețel a găsit odată, în gunoi, un inel de aur, și, fără să-și spună pe deget, Sofronie caută de ani de zile prin gunoale, tot așa, la noroc, dar nimic! Doar domnul Jurcă, om bisericos, nici n-a vrut să audă de asta și s-a îmbătat zdrăvăn, în atelierul de reparatii, jos, la spălătoria blocului.

Mișcați-vă odată fundul! strigă gunoierul urcat pe scena teatrului să vadă, cu ochii lui, ceamă-acasă lumea, de acolo, de sus, de pe scenă. „Aici e cald, puțină pătură cred că i-ar mîlei”, corăpătoreala suride vîlșăniului cocoțat pe scenă, Makar Emilian e nepuținos, dar se vede

și aruncă privirea golă viață spre plafonul de tencușă, rea gutui; e ceva să vezi fonul. Teatrul de vară? Două lire, de-o parte e alta, a plafonului, se ține ca într-un joc: te ține pîrul deplutit cîntă la două lire aurie, din care trebuie să se reverse o mică neuziță.

Așa se întimplă gunoierii privesc plafonul sufletul lor rămîne acolo pe trau todeauna, de pară că nu s-a dus, de pară că nu s-a dus; Makar Emilian vine și el, acum cînd știe că o me nu prea mai are năsoare cu gunoierii!

Cel doi îl privesc prostii;

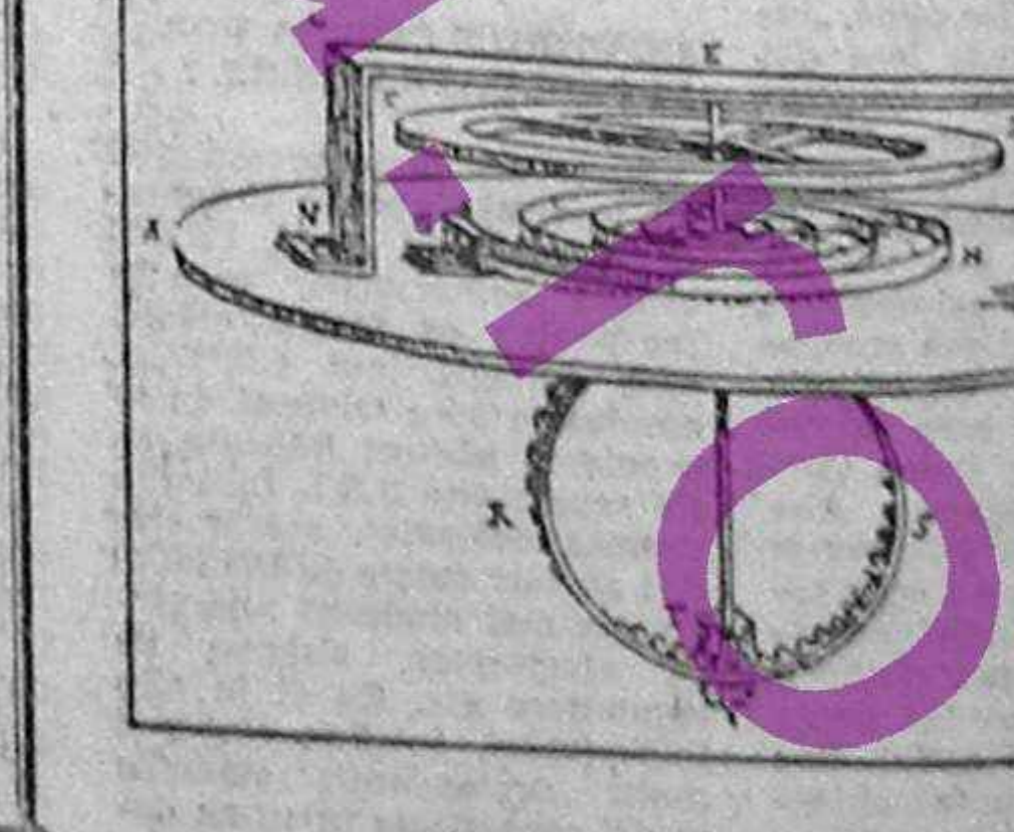
Gravură reprezentînd ceasornic construit la 1731 (Londra)

MUZICA ROTATIVELOR

Săptămîna de opinie și atitudine intelectuală, Jurnalul Literar, condus de dl. Nicolae Florescu, critic și istoric literar, este una din revistele de frumoasă tinută, care luptă pentru existența unei presei literare în țara noastră. „Strigăte în postu” se intitulăază editorului nr. 1-4, pe februarie a.c., din care reproducem: „Rătăcite sub avalanșa publicatiilor pornografice și a celor exagerat naționalist-comuniste, revistele literare și cartea de cultură agonizează. E un final de secol și de ve comunist pe care-l trăim haotic, strivite de lipsuri și conștienți de pauperitatea valorilor românești actuale. Din păcate...”

„Dar Ștefan (cieste Ștepan) Teacul - pentru că e de este vorba - nu este un demerit. El urmărește un scop precis, el vrea ca în România, între români și ucraineni să fie raporturi aspre, vrea ca noi să nu putem spune că românii din Bucovina de Nord au fost și sînt tratați în mod inuman de către ucraineni, iar dacă o vom spune să ni se răscădă că nici la noi lucrurile nu stau altfel...” - Ion Popescu Sireteanu. „Un parlamentar-dusman al integrității statului român”. Cronica din Iasi nr. 2, 1-15 febr. 1992.

„Despre „Madam Bovary” - mușu de parții” scrie în România Literară nr. 5, 20-26 febr. 1992 foarte pertinente rînduri di Mircea Măhăles: „Dacă în cazul Contenției Democratice lucrurile sînt clare, F.S.N. a făcut însăși cele mai deconectate mișcări. Capabil de

Vechi mecanism de ceasornic

Coreea - un nou pas spre unificare

Dupa mai mult de 40 de ani de diviziune, Coreea de Nord si Coreea de Sud sunt pe cale sa se unifice. Un acord istoric, care urmeaza sa fie semnat in aceasta saptamana, va deschide drumul spre unificarea tarii. La inceputul anului 1991, liderii celor doua state au inceput negocierile pentru un acord de pace si unificarea tarii. In urma acestor negocieri, a fost semnat un acord de pace si unificarea tarii. In urma acestor negocieri, a fost semnat un acord de pace si unificarea tarii.

Germania. Intre cele doua state exista un acord de pace si unificarea tarii. In urma acestor negocieri, a fost semnat un acord de pace si unificarea tarii.

James Backer in Basarabia

Comentariu si fapte mai putin cunoscute. James Backer, senator american, a vizitat recent Basarabia. El a avut o serie de intalniri cu liderii locali si a discutat despre cooperarea dintre cele doua tari.

FSN si adevarul

Duminica noaptea, dupa o zi de discutii, s-a ajuns la un acord. FSN si liderii locali au convenit asupra unor puncte cheie care vor fi discutate in continuare.

Referendum in Muntenegru

Parlamentul din Montenegro a hotarat sa organizeze un referendum asupra statutului de republica. Acest lucru va avea loc in curand.

Parlamentul de la Chisinau

Fiecare grupare poate bloca lucrarile. Parlamentul din Republica Moldova este intr-o situatie de impas din cauza disputelor dintre diferite grupari politice.

Incă o dată Nicolae Andruța Ceaușescu: o lună de libertate provizorie

Agencia France Presse, citind o sursă judiciară din București, informează că fostul general Nicolae Andruța Ceaușescu va fi eliberat din închisoare pentru o perioadă de o lună.

Totuși, negocieri de pace israeliano-arabe

In pofida reînnoirii violentei în sudul Libanului, au continuat negocierile pentru un acord de pace între Israel și Liban. Liderii ambelor părți au declarat că sunt dispuși să continue negocierile.

scopul este să se ajungă la un acord de pace și unificarea tarii. În urma acestor negocieri, a fost semnat un acord de pace și unificarea tarii.

Cellarii participanti la negocierile bilaterale de pace, Jordania si palestinienii, au avut intreprinderea de a reuniune la Amman pentru a pregăti următoarea rundă de negocieri.

Vocea Americii și-a sărbătorit a 50-a aniversare luni, 24 februarie 1992. Încă de la început, a jucat un rol important în promovarea democrației și libertății în întreaga lume.

Vocea Americii - o jumătate de secol de legături între popoare

VOCEA AMERICII și-a sărbătorit a 50-a aniversare luni, 24 februarie 1992. Încă de la început, a jucat un rol important în promovarea democrației și libertății în întreaga lume.

Personalul ambasadei il jefuiește pe ambasador

Din surse diplomatice Agenția Independentă de Presă A.M. PRESS a aflat că în urmă cu două zile, apartamentul ambasadorului Mariei Năvâncu de la Madrid a fost jefuit.

DI. Nica Leon va cere indexarea

Dosarul cu sentința definitivă în procesul despăgubirii pentru lipsire de libertate a domnului Nica Leon în perioada 14 iunie 1990 - 9 august 1990 n-a ajuns la arhivă, ci, după cum precizează, după prima pronunțare a sentinței.

O asociație fantomă

consilierul sectorului 2. Domnia sa s-a aflat în imobilul care adăpostește secțiile de votare nr. 39-40 din sectorul 2. După această identificare, la ora 20.15, în local s-a intrerupt, brusc, lumina.

Au revoir, Albertville, au revoir, France!

Ultimele secrete sportive ale Olimpiadei Albe de la Albertville s-au derulat duminică în decolul care ne-a devenit atât de familiar. Evenimentul sportiv a intrat în istorie împreună cu fabulosul teatru de ceremonie înalt exclusiv pentru solemnitatea de deschidere și de închidere.

Noul antrenor al „Nationalei“

Desemnarea noului antrenor al echipei naționale de fotbal - după cum a fost înfățișat de dl. președinte de onoare al FRF Mircea Angelescu, s-a consumat fără ședinte secrete.

Clauza, ciuda din ambele puncte de vedere

Clauza, ciuda din ambele puncte de vedere - patronul angajat - este ceea ce li interzice ultimului orice declarații neavizate în prealabil de Biroul Federal (?!) Ciuda nu numai ca acceptare din partea culva dovede până acum un nonconformist, dar și pentru cel ce a impus-o.

DIRECTOR ILIE PĂUNESCU

Redactor șef: PETRE STOICA
Redactor șef adjunct: MARIANA SIPOȘ
Editorialist: BARBU CIOCULESCU
REDACȚIA: Ștefan Caliga, Iulian Comanescu, Augustin Costache, Romulus Cristea, Antoaneta Dobolă, Ioan Frincu, Cezar Iulian Ion, Adrian Pătrușcă, Robert Cătălin Pena, Secretari de redacție: Marin Ivan, Corina Sindie.